

ZASADY PROWADZENIA ROZMOWY Z OFIARĄ PRZEMOCY

Rozmowę można zacząć zwrotami: widzę, że Ci smutno..., wygląda na to, że Cię coś niepokoi.

Zasadą jest używanie w rozmowie prostego zrozumiałego języka m.in. bez podwójnych zaprzeczeń.

Trzeba uspokoić małego, że może czegoś nie wiedzieć.

Pytania mogą się zaczynać od wyrażen:

- czy mógłbyś o tym opowiedzieć,
- czy możesz powiedzieć coś więcej na ten temat itp.

Nie można zadawać pytań sugerujących lub zaczynających się od słów: „dlaczego”, co może wywołać w rozmówcy poczucie winy.

Zasady ogólne

1. Zachowaj spokój.
2. Nie okazuj złości, szokowania czy zakłopotania tym co dziecko mówi.
3. Nie wypowiadaj negatywnych sądów o „agresorze”.
4. Nie jesteś śledczym. W rozmowie nie chodzi o zbieranie dowodów. Jeśli będzie trzeba ustali je sędzia i psycholog specjalista.
5. Staraj się oszczędzić dziecku traumy z kilkukrotnym powtarzaniem bolesnych szczegółów.
6. Pozwól dziecku ujawnić to na co jest gotowe.
7. Nie przyspieszaj rozmowy pozwól rozmówcy mówić we własnym tempie.
8. Upewnij dziecko, że dobrze robi ujawniając krzywdy, których doznało, pochwal je za to, zapewnij, że to co się stało nie jest jego winą, że nie ponosi również odpowiedzialności za to, że nie powiedziało o tym co mu się przydarzyło.
9. Przejawiaj zaufanie i wiarę w to, co mówi i przyjmuj to bez osądzania.
10. Nie dramatyzuj i nie twórz atmosfery sensacji, ale jednocześnie nie udaj przed dzieckiem, że jest wszystko w porządku.
11. Rozmówca powinien odczuć, że to o czym opowiada nie powinno mieć miejsca.
12. Nie zaprzeczaj i nie bagatelizuj jego uczuć. Wyraż wprost, że je widzisz i rozumiesz. Staraj się wytłumaczyć, że są dzieci mające podobne problemy, z którymi czują się tak samo a przeżycia bólu fizycznego, koszmary nocne, złe samopoczucie itp. miną.
13. Nie obiecuj, że zachowasz rozmowę w tajemnicy. Spełnienie jej wiązałoby się z niepodejmowaniem dalszej interwencji.
14. Nie składaj pochopnych obietnic. Nie masz pewności, że sprawca nie zostanie od razu odizolowany od dziecka. Nie wiesz jak zareaguje na to jego rodzina.
15. Na koniec wyraźnie powiedz dziecku, że mu wierzysz i poinformuj je, co będzie dalej podejmowane, czy jakie rozmowy będą prowadzone aby spróbować mu pomóc.
16. Rozmowę zakończ jakąś pozytywną uwagą.